

„Paremti vienas kitą“

Jei mokate mylėti kitus ir
skleidi šią meilę – subtilią,
malonią Kristaus meilę – tarp
visų, tai gebėsite paremti vienas
kitą: ir tas, kuris nusilpęs gali
suklupti, pasijus esąs šios
broliškos stiprybės palaikomas
– ir skatinamas – būti ištikimas
Dievui. (Kalvė, 148)

sausio 2 d.

Atėjus laiko pilnatvei, nė vienas
filosofijos genijus, nei Platonas, nei
Sokratas, nepasirodo atlikti

išgelbėjimo misijos. Jos neatlieka nė vienas galingas užkariautojas, net toks kaip Aleksandras. Bet liejyje gimsta Kūdikėlis, pasaulio Išganytojas, kuris, dar neprabilęs, jau myli veiksmais. Jis nepasiūlo nė vienos magiškos formulės, nes žino, kad Jo siūlomas išsigelbėjimas eina per žmonių širdis. Pirmiausia Jis tiesiog juokiasi, verkia ir kaip kūdikis bejėgiškai miega, nors yra įsikūnijęs Dievas. Jis šitai daro, kad mes pamiltume Jį ir galėtume paimti Jį į savo rankas.

Supraskime dar kartą, jog tai ir yra krikščionybės esmė. Jeigu krikščionis savo veiksmais nerodo meilės, jis, kaip krikščionis, yra žlugęs, o negana to, jis žlunga ir kaip žmogus.

Negalima kitų laikyti paprastais daiktais arba kopėčių laipteliais, kuriais galima kilti, negalima į kitus žiūrėti kaip į minią, kurią, priklausomai nuo aplinkybių, aukštiname arba žeminame,

pataikujame jai arba ją
paniekiname. Galvokite apie kitus
žmones, ypač apie savo artimuosius,
kad jie yra tikri Dievo vaikai, turintys
visą šio stebuklingo pavadinimo
teikiamą orumą.

Turime elgtis kaip Dievo vaikai visų
Dievo sūnų ir dukterų atžvilgiu.
Mūsų meilė turi būti pasiaukojanti,
susidedanti iš tūkstančio mažų
kiekvienos dienos veiksmų:
supratimo, slapto pasiaukojimo ir
nepastebimo atsidavimo. Tai yra
bonus odor Christi, privertęs
gyvenusius tarp pirmųjų mūsų
tikėjimo brolių sušukti:
„Pasižiūrėkite, kaip jie myli vienas
kitą!“ (Kristus eina pro šalį, 36)